

ಅಂಗ್ರೇಯಲ್ಲಿ ಅರಮನೆ

ವಜ್ರಾಸನೆ

ನನ್ನ ನಾದಿನಿ ಮಗ ಚಿನ್ನು ಯನಿಗೆ
ಯೋಗಾಸನದ ಮಹತ್ವ ತಿಳಿಸಿ
ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು— ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವ್ಯಕ್ತಾ ಸನೆ
ಮಾಡುವದರಿಂದ ಏಕಾಗ್ರತೆ, ಸೂರ್ಯ
ನಮಸ್ಕಾರದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಗಗಳಿಗೂ ರಕ್ತ
ಸಂಚಾರ, ವಜ್ರಾಸನದಿಂದ ದೇಹ ವಜ್ರದಷ್ಟು
ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ, ಜೀವಕೆಗೆ ಶಿಂದ ಆಹಾರ
ಜೀಣವಾಗುತ್ತದೆ... ಎಂದು.

ಮಾರನೇ ದಿನ ಚಿನ್ನು ಯ ಮಾವನ ಜೊತೆ
ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ
ಬಿಸ್ತ್ರೋ, ಹಾಕೊಲೇಟ್, ಚಿಪ್ಸ್ ವ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಚೆಚ್
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ. ತಿಂಡಿಯಾದ
ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಇಟ್ಟಿಕೊಂಡು
ವಜ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ ಪುಳಿತು ತಿನ್ನಲು ಶುರು
ಮಾಡಿದ. ‘ಈಗ ತಾನೇ ತಿಂಡಿ ಮಾಡಿದ್ದೀಯ.
ಇಪ್ಪಾಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಡ’ ಎಂದೇ. ‘ನೀವೇ
ಹೇಳಿದ್ದಿ? ವಜ್ರಾಸನದಿಂದ ಜೀಣವಾಗುತ್ತೆ
ಅಂತ... ನೋಡಿ, ನಾನು ವಜ್ರಾಸನದಲ್ಲಿ
ಕುಳಿತೇ ತಿನ್ನ ತೀಕ್ಕಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂದ.

ಬಿ.ಎಂ. ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ



‘ಪ್ರಾಣಾಮಾಯಾ’

ಅಮೆರಿಕದಿಂದ ನನ್ನ ಮಗಳು ಹಾಗೂ
ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರೈಂಡ ಜಾನಿ ಮತ್ತು ವಿಭು
ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ಬರುವ
ದಿನಾಕರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವ್ಯಕ್ತಾಸವಾದ್ದರಿಂದ
ನಾನು ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ
ಪ್ರಾಣಾಮಾಯ ತರಗತಿಗಳನ್ನು
ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಅವರು ಬಂದ
ಮೇಲೆಯೂ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ
ಹಾಗಿರಲ್ಲಿ. 2-3 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಗಿಸಿ
ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತು ಎಂದು ವ್ಯತಿದಿನ
ಕ್ಷಾಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರೈಂಡ ‘ಆಜ್ಞೆ, ವರ್ಷಕ್ಕೂ,
ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತೇವೆ.
ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇಯೋಮು ಬೀಟ್ಟು
ಕ್ಷಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯೋದಾ? ಫ್ಲೈಜ್
ಅಜ್ಞೆ, ಪ್ರಾಣಾಮಾಯಾ ಬೇಡ’ ಎಂದು
ಗೆಲಾಟಿ ಶುರು ಮಾಡಿದರು. ‘ಇನ್ನೂ
ಹಂಗಂದ್ದೆ? ಪ್ರಾಣಾಮಾಯಾನಾ?’
ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ.
‘ಅದೇ ಅಜ್ಞೆ, ನೀನು ಕ್ಷಾಸ್
ಮಾಡಿಯಲ್ಲ, ಪ್ರಾಣಾಮಾಯಾ...’

ಎಂದರು. ಭಾಗವಂತ... ಪ್ರಾಣಾಯಾಮ

ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮೆ ಕ್ರೈಂಡ ಬಾಯಲ್ಲಿ

ಪ್ರಾಣಾಮಾಯಾ ಆಯಲ್ಲ...

ಅಂದುಕೊಂಡೆ.

ಸಾವಿತ್ರೆ, ನಂಜನಗೌಡು